

неможехъ обаче да ся научатъ да четѣтъ. Лукана исписа портрета на княгыньѣтъ и го отнесе самичка въ кѣщицѣтъ, дѣто живѣеше Рашко само съ единъ слуга. Рашко колко и че знаеше, че Звѣздана живѣеше въ палата на непріятелѣтъ му, но той ся залиби на неѣ и рѣши да отиде и тамъ; но въ сѣщо врѣме, като ся подесѣти че бѣше грозенъ, припозна че бѣше най-злочестъ отъ сичкытъ человекы, и нерачи да ся прѣдстави тѣй страшенъ прѣдъ очитѣ на тази хубавѣ дѣвойкѣ. Той дълго врѣме изостана да копнѣе за да ѣ види; но наконецъ страстьта му надви. Той отиде съ слугата си. Звѣздана ся разхождаше въ градинѣтъ съ Демянѣ — възпитателѣтъ си. — Тя като видѣ да ся доближва Рашко, поиска да побѣгне; но Демяна, като ѣ задържа, тя затули очитѣ си съ двѣтъ си рѣцѣ и каза на вѣлшебницѣтъ: „Молѣ ви ся кажете на този человекъ да си отиде, защото умирамъ отъ страхъ.“ Рашко поиска да ся ползува докато тя държеше затулени очитѣ си, и да ѣ направи политикѣтъ; но той като че Латинскый говореше, та тя бѣше далѣчъ да го разбере. Въ сѣщо врѣме Рашко чу, че Лукана ся крѣхаше отъ смѣхъ и му ся присмиваше. „Вый за пѣрвъ пѣтъ доста направихте, каза тя Рашку; вый сега можете да ся оттеглите въ едно обиталище, което съмъ ви приготвила, и отъ дѣто ще можете да виждате княгыньѣтъ по волютъ си.“ Рашку щеше да бѣде драго да испсува тази лошѣ женѣ, но той си знаеше умѣтъ; той познаваше, че тя искаше само да го сърди, и ѣ не даде никѣкъ причинѣ да познае че той ся разсърди. Той ся твърдѣ наскърби; но по-лошѣ му стана когато чу да ся разговара Звѣздана съсѣ Стайко, комуто ся приказваше такыва глупавы работы, щото